

ELSE SKOV som Reservelæge.

ciale, — endelig har hun praktiseret et Aar i *Vorbasse* i Jylland. »Jeg forstaar egentlig ikke selv, at jeg har naaet alt dette,« siger Dr. Glud. For dem, der kender hendes Flid, Punktlighed og Arbejdsevne er dette næppe nogen Gaade. — »Lægevesenets Opgaver i vort Embedsmaskineri har altid interesseret mig, og da disse Embeder som Kredslæger blev oprettede i Provinsen søgte jeg flere, deriblandt Herning — hvor der er megen Tuberkulose — fik det alt-saa, og skal tiltræde den 15. April. Jeg faar lige Tid til at deltage i det Møde, som Kredslægerne afholder d. 11. April her i København, og hvor antagelig en Kredslægeforening vil blive dannet, — efter Audiens hos Kongen d. 12. April gaar Rejsen om Aftenen til Herning og — Arbejdet!« —

»Og i denne fredelige Provins-by,« indskyder vi, »udarbejder De Deres Doktor-Disputats, og bliver et virksomt Medlem af Dansk Kvindesamfunds stedlige Kreds?«

»Disputatsen lokker mig ikke.

Jeg er *Praktiker* fremfor alt. — Kvindesagen — ja, til den staar jo mange af os i Gæld, og skulde vi glemme at vise dette, saa er det, fordi vort Arbejde kræver os fuldt og helt, og netop Kvindesagen har jo lært os, at den bunder i Kærlighed til og Pligtfølelse mod Arbejdet.«

Læge Else Skov.

Dr. Glud rejser ikke ene til Herning. — Hendes gode Ven og Arbejdsfælle, Dr. *Else Skov*, danner Hjem sammen med hende, idet hun, ogsaa til d. 15. April, nedsætter sig i Herning som praktiserende Læge. — Dr. Skov, der ligesom Dr. Glud for Tiden er Kandidat paa Frederiksberg Hospital, stammer fra den Egn, hun rejser til, idet hun har sit Hjem et Par Mil udenfor Herning. Hun er Kandidat fra 1912, og har efter endt Hospitalstjeneste arbejdet som Reservelæge i Hjørring og Herning, der saaledes ikke er fremmed for hende, eller hun for den. — Hendes Hovedinteresse indenfor Studiet er Kirurgien. —

Hvad er en Kredslæge?

—o—

Der hersker blandt Menigmand adskillig Uvished med Hensyn til disse nye Lægeembeder, hvis Indehavere fra 1ste April kaldes Kredslæger, istedetfor tidligere Distriktslæger. I Virkeligheden faar Kredslægerne omtrent det samme Arbejde at udføre, som Distriktslægerne havde, naar undtages, at de bliver fri for den saakaldte kommunale Praxis, hvilket, vil sige: Lægevirksomhed blandt de af Kommunerne Fattigforsørgede og Alderdomsunderstøttede. I ca. 3 Femtedele af Landets Sogne var Distriktslægerne blevne fritagne for denne Forpligtigelse, og der var ansat særligt lønnede Kommune- eller Sognelæger i de enkelte Kommuner. Men i de ca. 2 Femtedele af Landets Sogne besørgedes endnu denne Praxis af Distriktslægerne uden særligt Vederlag, og efterhaanden var denne Ordning i Virkeligheden bleven uoverkommelig for Embedslægerne.

De nye Embedslæger — Kredslægerne — vil navnlig komme til at virke i Hygiejnens Tjeneste, saaledes som Kredslægerne i København i en Del Aar har virket, hvorfra Navnet formentlig er taget; men samtidig skal de ogsaa som de tidligere Distriktslæger fungere som Epidemilæger, Karantænelæger, Retslæger etc., og foretage de offentlige Vaccinationer.

En af disse Kredslæger i hver Amt — som Regel den, der bor, hvor Amtmanden bor, — skal tillige fungere som *Amtslæge* for det paagældende Amt og skal være til Raadighed for Amtmanden i alle retsmedicinske Spørgsmaal. De lønnes herfor særskilt, og kommer til at danne en Slags overordnede Embedslæger, en Instans imellem Kredslægerne og Sundhedsstyrelsen.

Alle de gamle Fysikater er faldne bort, og af de omtrent 90 tidligere Embeder er der nu kun 76, hvilket Tal dog kan forøges til 80.

Enkelte af de gamle Distriktslægeembeder er faldne bort, og deres Omraade lagt ind under Nabokredslægeembederne, men andre af Lægekredsene svarer ganske til de gamle Lægedistrikter.

Ordningen gælder ikke for København, hvor Forholdene bliver uforandrede.

